

- 3) Artikel 3.1 första stycket och artikel 13.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en lagstiftning som uppställer ett krav enligt vilket det vid uppförande av ett vindkraftverk måste iakttas ett visst minsta avstånd till byggnader för bostadsändamål, förutsatt att denna lagstiftning är nödvändig och proportionerlig med hänsyn till de nationella övergripande målen för den berörda medlemsstaten. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida så är fallet.

(¹) EUT C 134, 16.4.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – IL m.fl. mot Land Nordrhein-Westfalen

(Mål C-535/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Århuskonventionen – Direktiv 2011/92/EU – Miljökonsekvensbedömning av vissa projekt – Allmänhetens deltagande i beslutsprocesser – Oegentligheter under förfarandet för tillstånd för ett projekt – Tillgång till rättslig prövning – Begränsningar som fastställs i nationell lagstiftning – Direktiv 2000/60/EG – Europeiska unionens vattenpolitik – Försämring av en grundvattenförekomst – Metoder för utvärdering – Enskildas rätt att åtgärder vidtas för att förhindra föroreningar – Talerätt vid nationella domstolar)

(2020/C 255/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, RC och SB i egenskap av arvtagare till QD, samt TA, UZ, VY, WX

Motpart: Land Nordrhein-Westfalen

Domslut

- 1) Artikel 11.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ska tolkas så, att medlemsstaterna får föreskriva att, om ett beslut om tillstånd för ett projekt är behäftat med ett förfarandefel som inte är sådant att det påverkar beslutets innehåll, kan ett yrkande om upphävande av detta beslut endast prövas om nämnda fel har medfört att klaganden har fråntagits sin rätt att delta i beslutsprocessen på miljöområdet enligt artikel 6 i det direktivet.
- 2) Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ska tolkas så, att den utgör hinder för att den kontroll som den behöriga myndigheten ska göra av iakttagandet av de skyldigheter som föreskrivs i den bestämmelsen – såsom skyldigheten att förebygga försämring av statusen i både yt- och grundvattenförekomster som berörs av ett projekt – får utföras först efter det att tillstånd för projektet beviljats.

Artikel 6 i direktiv 2011/92 ska tolkas så, att den information som ska göras tillgänglig för allmänheten under förfarandet för tillstånd för ett projekt ska innefatta de data som krävs för att bedöma projektets inverkan på vattnet mot bakgrund av de kriterier och skyldigheter som föreskrivs bland annat i artikel 4.1 i direktiv 2000/60.

- 3) Artikel 4.1 b i) i direktiv 2000/60 ska tolkas så, att det ska anses att den kemiska statusen i en grundvattenförekomst har försämrats till följd av ett projekt dels om minst en kvalitetsnorm eller ett gränsvärde enligt artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring har överskridits, dels vid en förutsägbar höjning av koncentrationen av ett förorenande ämne när tröskelvärdet för ämnet redan har överskridits. De värden som uppmätts vid varje övervakningspunkt ska beaktas var och ett för sig.
- 4) Artikel 1 första stycket b och andra stycket första strecksatsen samt artikel 4.1 b i direktiv 2000/60, jämförda med artikel 19 FEU och artikel 288 FEUF, ska tolkas så, att de medlemmar av allmänheten som berörs av ett projekt ska kunna åberopa, vid behörig nationell domstol, ett åsidosättande av skyldigheten att förebygga försämring av vattenförekomster och av skyldigheten att förbättra deras status, om detta åsidosättande berör dem direkt.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 maj 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgericht Stuttgart – Tyskland) – Interseroh Dienstleistungs GmbH mot SAA
Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Mål C-654/18) (¹)

*(Begäran om förhandsavgörande – Miljö – Transport av avfall – Förordning (EG) nr 1013/2006 –
Förfarande med skriftlig förhandsanmälan och skriftligt förhandsgodkännande – Allmänna
informationskrav – Bilaga IIIA – Blandning av papper, kartong och pappersprodukter – Avfallskod B3020
i bilaga IX till Baselkonventionen – Störande ämnen – Avfallsblandning som förorenats av annat
material – Återvinning av avfallet på ett miljöriktigt sätt)*

(2020/C 255/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Svarande: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Domslut

1. Artikel 3.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) 2015/2002 av den 10 november 2015, ska tolkas så, att den inte är tillämplig på en blandning av avfall av papper, kartong och pappersprodukter där varje avfallsslag omfattas av någon av de tre första strecksatserna i avfallskod B3020 i bilaga IX till konventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och om slutligt omhändertagande av farligt avfall, som undertecknades i Basel den 22 mars 1989 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 93/98/EEG av den 1 februari 1993, vilken återges i förteckning B i del 1 i bilaga V till denna förordning, och där andelen störande ämnen uppgår till 10 procent.